

бе: защо сѣки день не може нѣкој да ходи съ сѣкого, но може да е пріятель съ сички тѣ.

С. Любезный отче, Стоянъ ми е врагъ: защо кога то ме глѣда изкривява си лице то къмъ мене, и нѣкога и псува.

От. Псувашъ ли го и ты?

С. Не, но завчасъ бѣгамъ за да го негледамъ, и слушама.

От. Твърдѣ добрѣ правишь. Ако Стоянъ те псува, съ това безчинствува: но съ него не показва, че ти е врагъ, или те мрази, но че е само глупавъ.

С. Но се разжелявамъ кога ми се подкривява.

От. Това го вѣрвамъ: но не трѣбѣ да приймашь за вражда щото не ти угажда: ако ли не, ще да впаднешъ да мислишь, че сички тѣ чловѣци те мразятъ. Нито пакъ да мислишь пріятелски знакъ, щото ти угажда: инакъ много ще се мамишь. Ето ти приказвамъ нѣколко примѣры за да можешъ да разсѣдишь. Никола зема отъ баща си даръ нѣколко пары: Стефанъ като се научи това дохожда при Никола и му казва, да идятъ да се разходжатъ за едно. Никола се заслади отъ покаянъе то и трагнахъ. По пакъ а Стефанъ попыта, ако ще да купятъ ябълки и сливи: на Никола се пощѣ: влѣзватъ въ единъ градинъ, че копуватъ. Но понеже Стефанъ немаше пары, Никола плати. Отъ какъ издохъ овошки тѣ, Стефанъ се помоли на Никола да му заемни отъ останали тѣ пары, за да купи книга и други вѣщи: и му се обрече слѣдъ осъмъ дни да му повърни, не само неговы тѣ пары, но юще два десѣтака файда да му плати. Това зарадва Никола, и му заемна, що бѣше му остало въ кисий та. Стефанъ, като зема пары, нещѣ вѣки нито да поглѣдни Никола. Сега Стефана пріятель ли го сѣкашь на Никола?

С. Не не го мыслижъ за пріятель.